

Hyvän tahdon pelejä?

Hyvän tahdon pelejä. Näin Raha-automaattiyhdistys (RAY) kertoo itsestään. Monen suomalaisen osalta hyvä tahto on kuitenkin kaukana näistä peleistä.

Rahapelejä on kaupoissa ja ravintoloissa kaikkialla. Nyt ne ovat myös Internetissä. Huima saatavuus ja panosten nousu on lisännyt peliongelmia. Esimerkkejä löytyy siitä, miten peliriippuvuus on johtanut raskaisiin taloudellisiin vaikeuksiin, masennukseen, työpaikan menettämiseen tai perheiden hajoamiseen. Pahimmillaan ongelmapelaaminen on ollut johtamassa itsemurhiin.

Tutkimusten mukaan peliongelma heijastuu keskimäärin 7-10 ihmiseen pelaajan lähipiirissä. Se ei ole vain yksilöiden ongelma. Se vaikuttaa rampauttavasti koko yhteiskuntaamme.

Vuonna 2011 tehdyn tutkimuksen mukaan Suomessa on noin 110 000 ongelmapelaajaa. Heistä noin kolmannes eli noin 40 000 ihmistä on todennäköisiä peliriippuvaisia. Muutama prosentti ongelmapelaajista tuottaa ison osan RAY:n pelituloksesta.

Kiistatonta on se, että RAY on tehnyt paljon hyvää keräämillään varoilla. Monet järjestöt ovat heidän tuestaan riippuvaisia. Mutta mikä on tämän kaiken hinta? Onko oikein, että hyvän tekemisen seurauksena osa lähimmäisistä joutuu kärsimään kohtuuttomasti?

Tässä on moraalinen ongelma. Sama yhdistys joka haluaa poistaa inhimillistä hätää on tuottamassa sitä.

Viime aikoina RAY on mainostanut pelaamisen hallintaa helpottavia työkaluja. Ongelma on sielläkin tiedossa. Uskallan väittää, että nämä työkalut ovat lähinnä silmän lumetta: todellisille peliriippuvaisille niistä ei ole mitään hyötyä. Ongelmapelaajat eivät kykene pelaamaan maltilla.

Mikäli voisin valita, en mielelläni ottaisi vastaan RAY:n tukia. Tietoisuus siitä, mitä inhimillistä tuskaa kerättyjen varojen taakse kätkeytyy, ei antaisi aihetta iloon. Juudaksen verirahoilla ostettiin pelto, parin ongelmapelaajan vuosipelaamisella hankitaan jo enemmän.

Itsekin on joskus laittanut liikaa kolikoita pelikoneeseen. Silloin pelaamisesta ei ole jäänyt hyvä mieli, vaikka se onkin mennyt kansanterveydelle. Ajat ovat muuttuneet. RAY:n aloittaessa vuonna 1938 pelattiin viattomasti penneillä, nyt tuhansilla euroilla. Emmekö voisi tehdä hyvää ilman että muut samalla kärsivät?

Panu Partanen
kirkkoherra
Toivakka